

[Ole Bernt Henriksen]

han ønsker, at ministeren med støtte i dagsordenen påtaler fremgangsmåden.

Besvarelse (30/7 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg kan oplyse, at Randers byråd i maj 1978 godkendte lokalplan 107 »Lavprisvarerhus i Paderup« i overensstemmelse med § 15-rammerne for kommunen.

Lokalplanen blev ændret efter indsigelse fra Århus amtsråd under henvisning til den igangværende regionplanlægning, således at byggemulighederne blev begrænset til 12.000 m² i stedet for de oprindelig tiltænkte 35.000 m². Århus amtsråd har herefter godkendt lokalplan 107 den 7. februar 1978. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at Århus amtsråd i forbindelse med regionplanlægningen i år har vedtaget, at der ikke må etableres detailhandelsbutik med et samlet bruttoetageareal på over 3.000 m².

FDB har i juli 1980 overtaget det eksisterende »Haudal lavprisvarerhus« for at fortsætte den hidtidige lovlige anvendelse.

Fra Lønmodtagernes Dyrtdidsfond er det oplyst, at FDB umiddelbart efter fondens oprettelse søgte fonden om et lån på 100 mill. kr. til støtte for FDBs investeringsprogram på i alt 400 mill. kr. I dette investeringsprogram indgår ikke køb af det pågældende varehus. Lånet blev senere bevilget.

I øvrigt skal jeg gøre opmærksom på, at Lønmodtagernes Dyrtdidsfond er en selvstændig, selvejende institution der ledes af en bestyrelse. Fondens midler anbringes af bestyrelsen inden for de fastsatte rammer.

Der er således ikke, som anført i begrundelsen for svaret, tale om, at det offentlige har ydet lån til FDB hverken til investeringsprogrammet eller til køb af det pågældende varehus.

Spm. nr. 1106

Til *industriministeren (24/7 80)* af:

Glistrup (FP):

»Hvor stærk har produktivitetstigningen været i de senere år?«

Begrundelse

Den 24. januar i år sagde industriministeren (folketingets forhandlinger spalte 3933):

»Jeg skal ikke her indlade mig på en endelig vurdering af udviklingen i lønomkostningerne pr. produceret enhed i dansk industri sammenlignet med andre industrilande. Det må tilkomme en senere mere detaljeret industriredegørelse. For et par år siden viste undersøgelser betydelige produktivitetstigninger i dansk industri, men de sidste års udvikling tyder ikke på, at denne stærke produktivitetstigning helt har kunnet fastholdes. Jeg skal derfor indskrænke mig til at understrege, at lønstigninger, der ikke modsvares af produktivitetstigninger, kan indebære en omkostningsudvikling, der kan være farlig for produktion og beskæftigelse i de dele af industrien, hvor den prismæssige konkurrence er stærk.«

Nu på tærsklen til en overenskomstvinter må tiden være inde til, at regeringen sætter sine tal på, hvordan dansk produktivitet i de senere år har udviklet sig i forhold til de lande, vore virksomheder konkurrerer med. Det er jo forhold af betydning i debatten om, hvorvidt den kommende reallønsforhøjelse skal gives ved forhøjelser af bruttolønnen eller ved nedsættelse af indkomstkatten.

Nu siger det sig selv, at ikke enhver produktivitetstigning kan omsættes i forhøjet bruttoløn. Dels bør en stor del heraf reserveres til konkurrenceevneforbedring, dels skyldes produktivitetstigning oftest, at der er investeret i forbedrede maskiner eller andet kapitalapparat, og de omkostninger – afskrivninger, renter, henlæggelser til udskiftninger, vedligeholdelse, drivkraft osv. – der anvendes hertil, kan selvsagt ikke bruges to gange ved også at anvendes til bruttolønforhøjelser.

Det vil derfor være af betydning, om ministeren i svaret kan oplyse, hvor stor en del af produktivitetstigningen der skønnes at have udmøntet sig i øget nettoindtjening for virksomhederne.

Besvarelse (19/8 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, at der ønskes en sammenlignende vurdering af den danske produktivitetstigning i relation til den tilsvarende udvikling i de lande, som danske virksomheder konkurrerer med.